

“Necessitem el turista sensible, que valora la fragilitat del Delta i busca experiències autèntiques”

FELIP CARLES MUNNÉ (TORTOSA, 1969)

Arquitecte. Inaugura el primer hotel ecològic del delta de l'Ebre, Mas Catxina (4*)

En plena pandèmia i sense turistes a la vista, vostè es llença i obre un hotel.

Soc ben conscient de la realitat que estem vivint, però este és un projecte de llarg recorregut que porta temps cuinant-se. És una iniciativa familiar, que he impulsat amb els meus dos germans, mirant de posar en valor els elements del nostre entorn. Tenim una gastronomia, un paisatge, una cultura i, fins i tot, un llenguatge, que ens fan únics, i hem volgut convertir-ho en una proposta per al visitant.

Què fa singular el seu establiment?

La singularitat la dona la mateixa construcció. És un mas amb més d'un segle d'història situat enmig del delta de l'Ebre, un indret on les construccions han estat tradicionalment d'arquitectura pobra, fetes amb materials de proximitat i sempre prioritant el fet de poder viure de la terra. Estar envoltats d'arrossars, ben comunicats i tenir estes pinzellades d'autenticitat era un còctel que ens va decidir a apostar per este projecte.

Aquí l'entorn és tan protagonista com l'hotel.

Gaudim cada dia de postals úniques i sempre canviants. Ara, amb el verd dels arrossars. Aviat, el daurat dels camps i l'aroma intens de l'arros ho impregnarà tot.

Els entesos diuen que el turisme serà sostenible o no serà. Vostè ha fet una aposta clara en este sentit. Les tendències avui ens diuen que el nou turista busca minimitzar la seua petjada per allí on passa i és molt sensible a tot allò que consumix. És impensable tirar endavant un projecte turístic al Delta sense tenir en compte tot això.

“Mas Catxina és enmig dels arrossars i té més d'un segle d'història. És el primer hotel ecològic del Delta, i demostra que és possible crear-hi un espai confortable i sostenible alhora.”

Diu que és el primer hotel ecològic del Delta.

Hi ha altres equipaments que tenen elements que els aporten sostenibilitat, però este possiblement és l'únic que té un plantejament integral. Per exemple, amb la generació d'energia, que és a través de geotèrmia, obtenint el fred i la calor directament des del terra. Això demostra que és perfectament possible fer un espai confortable i sostenible alhora. La piscina també es fa amb depuració natural, amb plantes aquàtiques, sense tractament químic. I les aigües residuals també es depuren per vegetació.

Està en un medi fràgil, que requereix un diàleg permanent entre persones, activitat econòmica i medi ambient.

El Delta sempre ha viscut en un sistema d'equilibris. Ho veiem cada vegada que hi ha un temporal i com, malgrat tot, ens refem i la vida continua. Esta mateixa fragilitat, este paisatge brutal, són en si mateixos un important valor patrimonial. Parlem de Delta però també val per al conjunt de Terres de l'Ebre, un territori que s'ha d'acabar de cosir.

El visitant de Terres de l'Ebre busca coses més intenses que el d'altres destinacions.

Per això és important disposar d'un bon producte i valorar-lo. Ens cal este turista sensible, que valora la nostra fragilitat i que busca experiències autèntiques.

Creu que tothom ho té clar, això?

No. Ens hem de treure de sobre este acomplexament. Som una societat agrícola i, de vegades, potser passem massa temps mirant en terra en comptes d'aixecar la vista i buscar l'horitzó. Però sí que hi ha iniciatives de gent que està disposada a demostrar que des del territori es poden tirar endavant projectes interessants.

Quins actius creu que s'han de treballar millor?

Cal canviar la idea que el Delta és només per a passar-hi un dia.

Ens calen més places d'hotel o que el turista es quede més dies?

Totes dues coses. Al Delta t'hi pots passar perfectament de tres dies a una setmana sense avorrit-t'hi. Però si tens un turista allotjat a Barcelona en un cinc estrelles i vols portar-lo al Delta, has de poder oferir-li alguna cosa semblant. Este és un problema que amb la gastronomia no tenim.

Vostè és arquitecte. Tan malament està la professió per a canviar de sector?

En cap cas és una fugida de la meua professió. Al contrari. M'apassiona l'arquitectura i la rehabilitació i este projecte hotelier m'ha permès materialitzar esta simbiosi i poder-la encaixar en un lloc com el Delta.

Em parla molt dels detalls. A diferència d'altres latituds, aquí l'estètica sovint acaba sent un valor secundari.

La nostra ha estat una societat rural i, per tant, pràctica. Els elements més vinculats amb el cosmopolitisme han quedat sempre en un segon pla. Este sentit pràctic, que també dona autenticitat al territori, esborra els detalls i se centra en la comoditat abans que en l'estètica. Però això està canviant. S'estan fent coses molt potents en diferents disciplines.

Potser perquè som molt d'estar al carrer, el confinament ens ha fet qüestionar com vivim.

La gent està mirant ara com viu i molts no s'agraden. Quan et diuen que has de passar tant de temps a casa, te n'adones que has de canviar coses. Calen habitacions tan grans? Potser millor dedicar espai als llocs on fem vida. Anem cap a una nova funcionalitat de l'habitatge.